

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

A7-0032/2013

4.2.2013

SPRAWOZDANIE

w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej:
roczna analiza wzrostu gospodarczego na rok 2013
(2012/2256(INI))

Komisja Gospodarcza i Monetarna

Sprawozdawczyni: Elisa Ferreira

Sprawozdawca komisji opiniodawczej (*): Catherine Trautmann, Komisja
Budżetowa

(*): Zaangażowana komisja – art. 50 Regulaminu

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
OPINIA KOMISJI BUDŻETOWEJ.....	12
OPINIA KOMISJI ROZWOJU REGIONALNEGO.....	16
OPINIA KOMISJI SPRAW KONSTITUCYJNYCH	21
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI.....	25

(*) Zaangażowana komisja – art. 50 Regulaminu

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej: roczna analiza wzrostu gospodarczego na rok 2013 (2012/2256(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 225 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 9 i art. 151, a także art. 153 ust. 1 lit. e),
 - uwzględniając wnioski Rady Europejskiej z dni 28-29 czerwca 2012 r.,
 - uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 136 w powiązaniu z art. 121 ust. 2,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 28 listopada 2012 r. zatytułowany „Roczna analiza wzrostu gospodarczego na 2013 r.” (COM(2012)0750),
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinie Komisji Budżetowej, Komisji Rozwoju Regionalnego i Komisji Spraw Konstytucyjnych (A7-0032/2013),
- A. mając na uwadze, że cała strefa euro przeżywa powrót i pogłębienie się recesji spowodowanej nadmiernym zadłużeniem i kryzysem finansowym;
- B. mając na uwadze, że kryzys wpłynął druzgocąco na życie milionów Europejczyków, na co wskazują oficjalne dane statystyczne o zatrudnieniu; od 2008 r. w UE straciło pracę już ponad osiem milionów osób; ponad 25 milionów Europejczyków jest obecnie bezrobotnych, z czego 11 milionów już od przeszło roku; bezrobocie dotyka aktualnie prawie 10 milionów młodych ludzi; w samym zeszłym roku pracę straciło dwa miliony osób;
- C. mając na uwadze, że przy sztywnej regulacji rynku pracy w niektórych państwach członkowskich brakuje elastyczności niezbędnej do skutecznego łagodzenia wstrząsów, np. takich jak obecny kryzys; mając na uwadze, że obecne przepisy prawa dotyczące rynku pracy zapewniają w sposób nieproporcjonalny ochronę osób obecnych na rynku pracy, lecz wywierają niekorzystny wpływ na proces zasilania siły roboczej przez osoby młode;
- D. mając na uwadze gwałtowny wzrost dysproporcji w odniesieniu do stóp bezrobocia w poszczególnych państwach członkowskich;
- E. mając na uwadze, że – co trzeba przypomnieć – na początku kryzysu, w 2007 r., średni deficyt publiczny dla strefy euro wynosił zaledwie 0,7%;
- F. mając na uwadze, że – co trzeba przypomnieć – na początku kryzysu, w 2007 r., w

niektórych z krajów, które obecnie zmagają się z największymi trudnościami, doszło już do skumulowania nadmiernego deficytu na rachunku obrotów bieżących;

- G. mając na uwadze, że średni deficyt publiczny w strefie euro osiągnął swój najwyższy poziom w 2009 r. (6,3%) i od tej pory ta tendencja się odwróciła (w 2010 r. średni deficyt publiczny wyniósł 6,2%, a w 2011 r. – 4,1%), a w pierwszych dwóch kwartałach 2012 r. odnotowano jego spadek;
- H. mając na uwadze, że wiarygodne zobowiązania w zakresie stosowania działań konsolidacyjnych sprzyjających wzrostowi gospodarczemu są warunkiem określenia trwałego rozwiązania problemu nadmiernego zadłużenia i deficytu większości państw członkowskich;
- I. mając na uwadze, że kryzys uwypukla pilną potrzebę wprowadzenia lub ukończenia reform strukturalnych wspierających wyważony, zróżnicowany i trwały wzrost;
- J. mając na uwadze, że jednolity rynek jest główną siłą napędową wzrostu gospodarczego i zatrudnienia w Europie oraz że już samo bardziej ambitne wdrożenie dyrektywy usługowej może zapewnić – zgodnie z szacunkami – dodatkowe 1,8% PKB; mając na uwadze, że zwłaszcza w obecnych warunkach gospodarczych Unia nie może sobie pozwolić na nieuwolnienie tego bezpośrednio dostępnego potencjału wzrostu gospodarczego; mając na uwadze, że rygorystyczna transpozycja, wdrożenie, stosowanie oraz egzekwowanie postanowień dotyczących jednolitego rynku jest zatem warunkiem koniecznym wykorzystania tego dotychczas niewykorzystanego – choć bezpośrednio dostępnego – potencjału;
- K. mając na uwadze, że niezrównoważone poziomy zadłużenia mają niekorzystny wpływ na ogólną sytuację gospodarczą; mając na uwadze konieczność utrzymania i wzmocnienia ścisłej dyscypliny fiskalnej i makroekonomicznej oraz koordynacji w celu zapobiegania ogólnie deficytom i poziomom zadłużenia podobnym do tych, które odnotowano w Europie w ciągu ostatniego dziesięciolecia, gdyż mają one katastrofalne skutki pod względem trwałego wzrostu gospodarczego i stabilności finansowej oraz zatrudnienia w wielu państwach członkowskich;
- L. mając na uwadze, że owa strategia zaostrzania fiskalnego ma na celu utrzymanie wzrostu wydatków publicznych poniżej wskaźnika średnioterminowej tendencji wzrostu PKB;
- M. mając na uwadze, że przyszły dobrobyt gospodarczy Europy w znacznej mierze zależy od jej zdolności pełnego wykorzystywania swoich zasobów pracowniczych, również poprzez zwiększenie uczestnictwa kobiet i ludzi młodych w rynku pracy;
- N. mając na uwadze, że stopniowa i gładko wprowadzana konsolidacja fiskalna jest bardziej pożądana niż szybka i nagła strategia ograniczania braku równowagi w finansach publicznych, lecz stan gospodarki niektórych państw członkowskich nie pozwala na zastosowanie alternatywnego sposobu odzyskania dostępu do rynku i zapewnienia zwrotów z inwestycji;
- O. mając na uwadze, że wskaźniki dotyczące głęboko zadłużonych krajów ubogich (wskaźniki HIPC) wykazują w całej unii gospodarczej i walutowej znaczące różnice;

- P. mając na uwadze, że przyjęte przez kilka państw członkowskich działania konsolidacyjne osiągnęły bezprecedensowy wymiar;
- Q. mając na uwadze, że pomimo reformy i dążenia państw członkowskich do konsolidacji rynki obligacji państwowych strefy euro pozostają w zapaści, co znajduje odzwierciedlenie w wysokich spreadach i zmienności stóp procentowych; mając na uwadze, że jednym z bezpośrednich czynników sprawczych i jedną z podstawowych przyczyn tych rozbieżności bez precedensu były występujące na rynkach finansowych obawy dotyczące stabilności finansów publicznych i prywatnych w kilku państwach członkowskich;
- R. mając na uwadze, że luka konkurencyjna w strefie euro ma wpływ na rozbieżności w poziomach państwowych stóp procentowych;
- S. mając na uwadze, że wysokie państwowe stopy procentowe w niektórych państwach członkowskich strefy euro są częściowo wynikiem zauważalnego braku zaufania do zdolności tych państw w zakresie przeprowadzenia reform strukturalnych;
- T. mając na uwadze, że strefie euro nie udało się wykorzystać ogólnego obniżenia państwowych stóp procentowych w ciągu pierwszych dziesięciu lat euro do wyeliminowania luki w konkurencyjności, którą odzwierciedlają m.in. utrzymujące się wysokie deficyty na rachunku obrotów bieżących oraz gwałtownie rosnące jednostkowe koszty pracy;
- U. mając na uwadze, że korekty przeprowadzane obecnie w niektórych krajach nie byłyby tak trudne z politycznego, gospodarczego i społecznego punktu widzenia, gdyby wykorzystano dobrą sytuację gospodarczą z pierwszych dziesięciu lat euro do przeprowadzania tego typu korekt;
- V. mając na uwadze, że udzielanie pożyczek prywatnemu sektorowi, co ma kluczowe znaczenie dla finansowania gospodarki realnej, utrzymuje się na słabym poziomie, zaś strumienie prywatnych kredytów uległy zahamowaniu w niektórych państwach członkowskich pomimo różnych programów odzyskiwania płynności wprowadzanych przez Europejski Bank Centralny;
- W. mając na uwadze, że małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP) są siłą napędową europejskiej gospodarki i państwa członkowskie powinny je wspierać poprzez ograniczanie obciążeń administracyjnych, z jakimi przedsiębiorstwa te się borykają;
- X. mając na uwadze, że korekty należy postrzegać jako wiarygodne, jeżeli ma nastąpić powrót przepływów inwestycji;
- Y. mając na uwadze, że zdolność współfinansowania przez podatników została już niemalże wyczerpana w kilku państwach członkowskich; mając na uwadze, że szacuje się, iż szara strefa europejskiej gospodarki odpowiada za 22,1% całkowitej działalności gospodarczej, zaś wynikające z tego straty w podatkach wynoszą około 1 biliona EUR rocznie; mając na uwadze, że proste, przewidywalne i nisko opodatkowane systemy podnoszą stopień zgodności z przepisami prawa podatkowego;

- Z. mając na uwadze, że roczna analiza wzrostu gospodarczego na 2013 r. (RAW 2013) ma na celu wyznaczenie priorytetów gospodarczych na 2013 r.;
- AA. mając na uwadze, że sprzyjający wzrostowi gospodarczemu filar konsolidacji fiskalnej powinno się rozwijać w równej mierze co reformy strukturalne pobudzające wzrost gospodarczy oraz filary solidarności i demokracji w każdym państwie członkowskim;
- AB. mając na uwadze, że jednolity rynek jest główną siłą UE napędzającą wzrost gospodarczy i zatrudnienie dzięki korzyściom skali i zwiększeniu konkurencji, lecz państwa członkowskie wykazują nadmierne zadowolenie z siebie przy wdrażaniu prawodawstwa w zakresie rynku wewnętrznego, zwłaszcza dyrektywy usługowej;
- AC. mając na uwadze, że każde państwo członkowskie musi osiągnąć narodową jedność w sprawie strategii reform po to, aby społeczeństwo i inni uczestnicy rynku mogli ją zrozumieć i aby mogli jej przestrzegać, co pozwoli uniknąć podziałów, sprzeciwów i działań opartych jedynie na krótkoterminowych interesach własnych, utrudniających osiągnięcie wyznaczonych celów;
- AD. mając na uwadze, że polityka konkurencji oparta na zasadach otwartego rynku i równych warunkach działania we wszystkich sektorach jest kamieniem węgielnym nieograniczonego funkcjonowania rynku wewnętrznego;
1. z zadowoleniem przyjmuje ducha rocznej analizy wzrostu gospodarczego na rok 2013 przedstawionej przez Komisję; jest zdania, że wspomniana analiza stanowi odpowiednie działanie następcze uzupełniające ogólnie europejski semestr z 2012 r., a konkretnie roczną analizę wzrostu gospodarczego na rok 2012; ze szczególnym zadowoleniem przyjmuje większą przejrzystość w strategiach dostosowanych do potrzeb każdego z krajów, wprowadzonych przez Komisję poprzez ustalenie priorytetów w kwestii postępów w państwach strefy euro oraz postępów pod względem raczej strukturalnym niż nominalnym;
 2. z zadowoleniem przyjmuje, że w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2013 r. uznano, iż wspieranie trwałego wzrostu gospodarczego oraz sektory o dużej liczbie „zielonych” miejsc pracy i działaniach są konieczne do wyjścia z kryzysu; podkreśla, że rozwiązania skupiające się na problemie obecnego kryzysu zadłużeniowego i finansowego, szczególnie odpowiednie reformy strukturalne, powinny iść w parze ze środkami na rzecz pobudzenia długofalowej konkurencyjności i wzrostu europejskiej gospodarki i odbudowy zaufania;
 3. zgadza się z Komisją, że konsolidacja fiskalna sprzyjająca wzrostowi gospodarczemu jest konieczna do wyjścia z kryzysu; przypomina, że kluczowym elementem relacji między wzrostem a konsolidacją jest struktura konsolidacji; zaznacza w związku z tym, że choć odpowiedni zestaw środków po stronie wydatków i dochodów zależy od konkretnego kontekstu, to jednak konsolidacja oparta na cięciu bezproduktywnych wydatków, a nie zwiększaniu dochodów, wykazuje tendencję do większej trwałości i lepszego pobudzenia wzrostu w średnim okresie, ale w krótkim okresie powoduje raczej recesję;
 4. z zadowoleniem przyjmuje zawarty w „dwupaku” projekt postanowienia dotyczącego podniesienia jakości nadzoru i oceny finansów publicznych oraz analizy kosztów i

korzyści wiążących się z inwestycjami publicznymi;

5. z zadowoleniem przyjmuje zawarty w „dwupaku” projekt postanowień wspierających dialog gospodarczy oraz ogólny nadzór nad procesem europejskiego semestru parlamentów narodowych oraz Parlamentu Europejskiego;
6. ubolewa nad tym, że w państwach członkowskich nie wdraża się strategii ani działań uzgodnionych na szczeblu unijnym, co uniemożliwia wykorzystanie pełnego potencjału tych środków;
7. wzywa Komisję do uważnego śledzenia kierunku swojej polityki i dostosowania go do ogólnej oceny kosztów i korzyści wiążących się z kombinacją polityki wdrożoną w Unii, a także do skorygowania i doprecyzowania swych zaleceń w zakresie polityki na kolejny rok, jak określiła to w rocznej analizie wzrostu gospodarczego;
8. nalega, aby państwa członkowskie skorygowały nadmierne deficyty w terminach wyznaczonych przez Radę; przypomina, że w tzw. „sześciopaku” przewidziany jest pewien poziom elastyczności;
9. zachęca państwa członkowskie do ulepszenia swoich wewnętrznych ram fiskalnych z myślą o promowaniu skutecznej i zrównoważonej polityki budżetowej;
10. podkreśla, że państwa członkowskie powinny kontynuować zróżnicowane strategie dyktowane ich sytuacjami budżetowymi oraz nalega na to, by państwa członkowskie utrzymały wzrost swoich wydatków publicznych poniżej wskaźnika średnioterminowej tendencji wzrostu PKB;
11. z zadowoleniem przyjmuje uznanie roli jednolitego rynku i konieczność zniesienia licznych barier, jakie nadal występują w sektorze usług; przypomina, że droga do prawdziwie jednolitego europejskiego rynku jest jeszcze daleka;
12. wzywa Komisję do monitorowania sytuacji państw członkowskich w świetle znacznego pogorszenia koniunktury w rozumieniu paktu stabilności i wzrostu;
13. wzywa Komisję i Radę do zrównoważenia potrzeb w zakresie efektywnych inwestycji prywatnych i publicznych z celami konsolidacji fiskalnej poprzez dokładną ocenę programów inwestycji wspierających wzrost gospodarczy w swej ocenie programów stabilności i konwergencji, z pełnym poszanowaniem postanowień określonych w prawodawstwie unijnym; jest zdania, że konsolidacja fiskalna sprzyjająca wzrostowi gospodarczemu może jednocześnie przywrócić równowagę finansów publicznych oraz zaufanie inwestorów;
14. oczekuje w związku z tym sprawozdania Komisji dotyczącego jakości wydatków publicznych oraz korekty – w granicach ram unijnych – zakresu ewentualnych działań dotyczących kwalifikacji programów inwestycyjnych;
15. wzywa Komisję do rozpoczęcia w trybie pilnym opracowywania sposobu na zapewnienie, by równoległe do elementów trwałej dyscypliny fiskalnej wysunięto konkretne propozycje dotyczące wzrostu gospodarczego i miejsc pracy oraz wspierające prywatne inwestycje,

które tworzą elementy wzrostu gospodarczego, solidarność między państwami członkowskimi oraz demokratyczną legitymację, a także niezbędnych reform strukturalnych, w szczególności mających na celu zmniejszenie bezrobocia osób młodych poprzez lepsze dopasowanie ich kwalifikacji do popytu na pracę, zwalczanie segmentacji rynku pracy, poprawę stabilności systemów emerytalnych, podniesienie wydajności systemów opodatkowania, zwiększenie konkurencyjności w odnośnych obszarach sektora usług, ułatwienie dostępu do kredytów, zmniejszenie biurokracji, wyeliminowanie zbędnych warstw systemu zarządzania oraz możliwości uchylania się od opodatkowania; z zadowoleniem przyjmuje zwiększoną legitymację demokratyczną w ramach europejskiego semestru; przypomina o konieczności dalszego zwiększenia legitymacji demokratycznej w ramach europejskiego semestru;

16. wzywa Komisję i Radę do stałego dostosowywania i dalszego udoskonalania jakości, specyfiki krajowej i trafności zaleceń kierowanych do poszczególnych krajów;
17. przypomina, że w celu podtrzymania wiarygodności rocznej analizy wzrostu gospodarczego i całego semestru Rada powinna uzasadniać powody ewentualnego niestosowania zaleceń Komisji opartych na rocznej analizie wzrostu gospodarczego; z zadowoleniem przyjmuje podejście „przestrzegaj lub wyjaśnij” wprowadzone w tzw. „sześciopaku” jeśli chodzi o zalecenia dla poszczególnych krajów, zgodnie z którymi Rada jest publicznie odpowiedzialna za wszelkie zmiany, które wprowadza do wniosków Komisji, i uważa, że ta zasada powinna zostać w praktyce zastrzeżona;
18. wzywa Komisję i Radę do zapewnienia zwiększenia i zoptymalizowania inwestycji w badania naukowe, rozwój i innowacje oraz przekształcenia przez europejskie sektory publiczne i prywatne rezultatów tych inwestycji w konkurencyjny atut i wzrost produktywności;
19. wzywa Komisję i Radę do zwiększenia wysiłków na rzecz ograniczenia zależności od importu energii i surowców w celu zbudowania Europy bardziej zrównoważonej pod względem ekologicznym, gospodarczym i społecznym;
20. wzywa państwa członkowskie do przyjęcia w trybie pilnym wieloletnich ram finansowych (WRF), co zapewni wzmocnienie roli tych ram jako źródła niezwykle potrzebnych długoterminowych inwestycji w sektory i działania wspierające trwały wzrost gospodarczy i zwiększające liczbę miejsc pracy; podkreśla znaczenie struktury unijnego budżetu, która powinna wspierać inwestycje w obszarach przynoszących wartość dodaną;
21. wzywa Komisję do zaproponowania całościowego podejścia do kwestii trwałego wzrostu z myślą o realizacji celów strategii „Europa 2020”, które powinno obejmować urzeczywistnienie rynku wewnętrznego, zwiększenie konkurencji, europejską politykę przemysłową z prawdziwego zdarzenia, solidną i odpowiednio ukierunkowaną politykę spójności oraz gwarancję, że Europa będzie wykorzystywała wszystkie swe siły i wpływy w zewnętrznych stosunkach handlowych; wzywa Komisję do wykorzystania w pełni zasobów wzrostu wywodzących się z bezpośrednich inwestycji zagranicznych i handlu z krajami trzecimi, zwłaszcza poprzez zacieśnienie i rozszerzenie transatlantyckich stosunków gospodarczych; taki plan działań powinien obejmować pochodne cele odnowienia i otwarcia rynku transatlantyckiego, ugruntowania podstawowych zasad międzynarodowego porządku gospodarczego oraz rozszerzenia wielostronnego systemu

opartego na zasadach w celu włączenia do niego nowych członków i nowych obszarów zapewniających możliwości gospodarcze; apeluje również do Komisji o przyspieszenie zakończenia trwającego procesu zawierania umów o wolnym handlu;

22. z zadowoleniem przyjmuje uznanie roli jednolitego rynku i konieczność zniesienia licznych barier, jakie nadal występują w sektorze usług; przypomina, że droga do prawdziwie jednolitego europejskiego rynku jest jeszcze daleka; wzywa Komisję do poprawy egzekwowania wdrożenia prawodawstwa w zakresie rynku wewnętrznego; wzywa państwa członkowskie do pełnego wdrożenia prawodawstwa w zakresie rynku wewnętrznego, zwłaszcza dyrektywy usługowej;
23. z zadowoleniem przyjmuje pierwsze sprawozdanie dotyczące stanu integracji jednolitego rynku na 2013 r. dołączone do rocznej analizy wzrostu gospodarczego i stanowiące jej uzupełnienie; podkreśla, że jednolity rynek odgrywa kluczową rolę w przywracaniu konkurencyjności Unii, a więc także lewarowaniu wzrost gospodarczego i zatrudnienia; wzywa Komisję i państwa członkowskie do właściwego wyeliminowania braków w zaleceniach dla poszczególnych krajów oraz do wzmocnienia ciągłej i regularnej oceny wdrożenia i egzekwowania postanowień dotyczących jednolitego rynku na rzecz poprawy wzrostu gospodarczego;
24. jest zaniepokojony tym, że wiele państw członkowskich pozostaje w tyle pod względem produktywności; nalega na rolę reform strukturalnych w zaradzaniu temu problemowi;
25. podkreśla, że ściśle egzekwowanie unijnej polityki konkurencji, opartej na zasadach otwartego rynku i równych warunkach we wszystkich sektorach, jest kamieniem węgielnym sprawnie funkcjonującego rynku wewnętrznego oraz warunkiem dla tworzenia trwałych i opartych na wiedzy miejsc pracy;
26. podkreśla, że zdecydowane wysiłki wkładane przez państwa członkowskie w utrzymanie finansów publicznych na odpowiednim poziomie są konieczne, lecz mogą się powieść tylko wtedy, gdy ograniczane będą nadmierne zakłócenia równowagi makroekonomicznej; zwraca uwagę, że jednoczesne osiągnięcie tych celów możliwe jest tylko dzięki wzrostowi w strefie euro jako całości;
27. przyjmuje do wiadomości dodanie nowego wskaźnika do tablicy wskaźników dotyczącej zakłóceń równowagi makroekonomicznej w odniesieniu do sektora finansowego; ubolewa nad tym, że Komisja nie zastosowała się do procedury przewidzianej w rozporządzeniu (UE) nr 1176/2011, zgodnie z którym: „Komisja powinna ściśle współpracować z Parlamentem Europejskim i Radą przy opracowywaniu tabeli wskaźników oraz zestawu wskaźników makroekonomicznych i makrofinansowych dla państw członkowskich”, a dokładniej zgodnie z którym „Komisja powinna przedstawić propozycje dotyczące planów określenia wskaźników i progów oraz ich zmian właściwym komisjom Parlamentu Europejskiego i Rady, tak, aby mogły one przedłożyć swoje komentarze”;
28. przypomina Komisji, że aby zbudować międzyinstytucjonalne zaufanie i nawiązać dialog ekonomiczny na wysokim poziomie, niezwykle istotne jest ściślejsze przestrzeganie w przyszłości wymogów procedury przewidzianej w rozporządzeniu (UE) nr 1176/2011;
29. wzywa Komisję i Radę do podjęcia rzetelnego i szybkiego działania, by nadać prawdziwą

doniosłość i skuteczność Paktowi na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia przyjętemu przez Radę Europejską w dniach 28-29 czerwca 2012 r.;

30. apeluje o szybkie przyjęcie tzw. „dwupaku”;
31. przyjmuje do wiadomości wejście w życie Traktatu o stabilności, koordynacji i zarządzaniu (paktu fiskalnego); uznaje, że należy jak najszybciej dokonać transpozycji paktu fiskalnego do wtórnego prawodawstwa Unii Europejskiej w oparciu o ocenę doświadczeń wynikających z jego wdrożenia i zgodnie z TUE i TFUE;
32. z zadowoleniem przyjmuje „Plan działania zakładający poprawę skuteczności walki z oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania” Komisji, zalecenia w sprawie „środków, które mają zachęcić państwa trzecie do stosowania minimalnych norm w zakresie dobrych rządów w dziedzinie opodatkowania” oraz zalecenia w sprawie „agresywnego planowania podatkowego”, przyjęte przez Komisję w dniu 6 grudnia 2012 r.; wspiera proaktywne stanowisko przyjęte przez Komisję, szczególnie przez Komisarza ds. podatków i unii celnej, audytu i zwalczania nadużyć finansowych; wzywa państwa członkowskie do realizacji działań następczych wynikających z zaleceń Komisji, podjęcia natychmiastowego i skoordynowanego działania przeciwko rajom podatkowym i agresywnemu planowaniu podatkowemu, a w ten sposób – zagwarantowania sprawiedliwszego podziału wysiłku podatkowego i podniesienia dochodów państw członkowskich;
33. uznaje za pozytywne to, że wreszcie wszystkie państwa członkowskie uznają istotne znaczenie podjęcia działań na rzecz walki z unikaniem opodatkowania i oszustwami podatkowymi, również w czasie problemów budżetowych i kryzysu gospodarczego, jak stwierdzono we wnioskach Rady ds. Gospodarczych i Finansowych z dnia 13 listopada 2012 r.;
34. przypomina, że celem wspólnego prawodawstwa w zakresie ram budżetowych państw członkowskich jest dopilnowanie, aby państwa członkowskie stale przestrzegały wspólnie uzgodnionych zasad, nie zaś określanie decyzji politycznych państw członkowskich;
35. apeluje do Komisji, aby każdego roku na początku listopada, począwszy od 4-5 listopada 2013 r., przedstawiała roczną analizę wzrostu gospodarczego właściwym komisjom Parlamentu, w celu zapewnienia Parlamentowi odpowiedniego czasu na wydanie swych opinii w kolejnych europejskich semestrach;
36. ubolewa, że w swoim komunikacie na temat rocznej analizy wzrostu gospodarczego na rok 2013 (COM(2012)0750) Komisja nie zajęła się należycie rolą unijnego budżetu w procesie europejskiego semestru; w szczególności ubolewa nad tym, że Komisja, proponując kluczowe priorytety, nie zdołała przedstawić faktycznych i konkretnych danych, w jaki sposób unijny budżet może w istocie odegrać rolę siły napędowej, katalizatora, synergii i uzupełnienia wobec polityki i inwestycji na poziomie lokalnym, regionalnym i krajowym, które realizuje się dla wdrożenia tych priorytetów;
37. jest przekonany, że finansowanie na szczeblu UE może przynieść oszczędności w budżetach wszystkich państw członkowskich, co należy podkreślić; uważa, że budżet UE ma do odegrania zasadniczą rolę w pobudzaniu wzrostu, tworzeniu nowych miejsc pracy i

skutecznym zmniejszaniu nierównowagi makroekonomicznej w całej Unii, a także przede wszystkim w osiągnięciu celów UE 2020; ponownie ubolewa, że Komisja nie zdołała zająć się tą kwestią w swoim komunikacie na temat rocznej analizy wzrostu gospodarczego;

38. stanowczo potępia stanowisko zajęte ponownie przez Radę w negocjacjach nad budżetem na rok 2013, w którym opowiedziała się za sztucznym obniżeniem poziomu środków na płatności dostępnych w budżecie unijnym; podkreśla, że stanowisko ministrów ds. budżetu zmniejsza wiarygodność europejskich instytucji budżetowych, gdyż utrudnia wdrożenie Paktu na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, przyjętego na szczycie Rady Europejskiej w czerwcu 2012 r.; ponownie wzywa Radę, by uzgodniła z Parlamentem i Komisją wspólną metodę oceny rzeczywistych potrzeb w zakresie płatności, tak by wdrożyć Pakt na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia; podkreśla niezwykle nagłą sytuację, zwłaszcza w odniesieniu do kluczowych programów Paktu na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, ujętych w pozycji 1A i 1B (konkurencyjność na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia / spójność na rzecz wzrostu i zatrudnienia), a także rozwoju obszarów wiejskich;
39. odnotowuje ocenę Komisji, że całkowite poziomy zadłużenia podmiotów publicznych i prywatnych ograniczają zakres nowych działań i inwestycji w państwach członkowskich; wzywa jednak państwa członkowskie, aby nie uważały swoich składek do budżetu UE opartych na DNB za zmienną dostosowawczą w ramach działań na rzecz konsolidacji ani nie dążyły do sztucznego ograniczenia ilości wydatków z budżetu UE przeznaczonych na zwiększenie wzrostu gospodarczego wbrew zobowiązaniom politycznym, które podjęły na najwyższym szczeblu; jest jednak w pełni świadomy, że wzrost poziomu płatności w budżecie UE wywołał napięcie gospodarcze spowodowane potrzebą konsolidacji finansów publicznych w perspektywie krótkoterminowej, a z drugiej strony potencjalnym zwiększeniem składek niektórych państw członkowskich opartych na DNB; ponownie zgłasza zatem swój zdecydowany postulat dotyczący reformy zasad finansowania budżetu UE – która ma zostać ustalona w ramach negocjacji w sprawie WRF na lata 2014-2020 – polegającej na zmniejszeniu części składek państw członkowskich opartych na DNB do 40% do 2020 r., co przyczyni się do ich działań na rzecz konsolidacji¹;
40. przypomina, że budżet europejski jest w pierwszym rzędzie budżetem inwestycyjnym, przy czym 94% jego całości jest reinwestowane w państwach członkowskich;
41. zwraca się do Komisji o udzielenie zaktualizowanych informacji w sprawie obecnych wysiłków państw członkowskich zmierzających do przeprogramowania i przyspieszenia wykorzystywania unijnych funduszy strukturalnych i spójnościowych, tak by wspierać wzrost i spójność społeczną, zwłaszcza w odniesieniu do MŚP, oraz by przeciwdziałać bezrobociu wśród młodzieży;
42. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

¹ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0245.

19.12.2012

OPINIA KOMISJI BUDŻETOWEJ

dla Komisji Gospodarczej i Monetarnej

w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej: Roczna analiza wzrostu gospodarczego na rok 2013 (2012/2256(INI))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej (*): Catherine Trautmann

(*) Zaangażowana komisja – art. 50 Regulaminu

WSKAZÓWKI

Komisja Budżetowa zwraca się do Komisji Gospodarczej i Monetarnej, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w swoim sprawozdaniu następujących wskazówek:

1. ubolewa nad brakiem nowych wniosków Komisji dotyczących nasilenia demokratyzacji procesu europejskiego semestru, która wciąż jest absolutnie konieczna i powinna stanowić główny priorytet; odnotowuje komunikat Komisji pt. „Plan działania na rzecz pogłębionej i rzeczywistej unii gospodarczej i walutowej – Otwarcie debaty europejskiej”; ponownie podkreśla swój apel o ustanowienie odpowiedniego systemu kontroli i równowagi poprzez wzmocnienie udziału Parlamentu Europejskiego i parlamentów krajowych, a także nasilenie koordynacji między nimi na wszystkich etapach europejskiego semestru (na podstawie art. 13 traktatu o stabilności, koordynacji i zarządzaniu w unii gospodarczej i walutowej), tak by przekształcić obecną, bardzo formalną realizację europejskiego semestru w rzeczywistą współpracę gospodarczą i budżetową;
2. ubolewa, że w swoim komunikacie na temat rocznej analizy wzrostu gospodarczego na rok 2013 (COM(2012)0750) Komisja nie zajęła się należycie rolą unijnego budżetu w procesie europejskiego semestru; w szczególności ubolewa, że Komisja, proponując kluczowe priorytety, nie zdołała przedstawić faktycznych i konkretnych danych, w jaki sposób unijny budżet może w istocie odegrać rolę siły napędowej, katalizatora, synergii i uzupełnienia wobec polityki i inwestycji na poziomie lokalnym, regionalnym i krajowym, które realizuje się dla wdrożenia tych priorytetów;
3. przypomina w związku z tym, że jedno z międzyparlamentarnych posiedzeń, które mają być zorganizowane w ramach „Europejskiego tygodnia parlamentarnego w sprawie

Europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej”, ma dotyczyć „Roli budżetu UE we wspieraniu państw członkowskich w osiąganiu ich celów gospodarczych uzgodnionych w ramach Europejskiego semestru – przykład innowacji, badań naukowych i rozwoju”; zwraca się do Komisji, by udzieliła posłom do Parlamentu Europejskiego i do parlamentów narodowych konkretnych danych faktycznych, by umożliwić należyte przygotowanie do debaty;

4. jest przekonany, że finansowanie na szczeblu UE może przynieść oszczędności w budżetach wszystkich państw członkowskich, co należy podkreślić; uważa, że budżet UE ma do odegrania zasadniczą rolę w pobudzaniu wzrostu, tworzeniu nowych miejsc pracy i skutecznym zmniejszaniu nierównowagi makroekonomicznej w całej Unii, a także przede wszystkim w osiągnięciu celów UE 2020; ponownie ubolewa, że Komisja nie zdołała zająć się tą kwestią w swoim komunikacie na temat rocznej analizy wzrostu gospodarczego;
5. stanowczo potępia stanowisko zajęte ponownie przez Radę w negocjacjach nad budżetem na rok 2013, w którym opowiedziała się za sztucznym obniżeniem poziomu środków na płatności dostępnych w budżecie unijnym; podkreśla, że stanowisko ministrów ds. budżetu zmniejsza wiarygodność europejskich instytucji budżetowych, gdyż utrudnia wdrożenie Paktu na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, przyjętego na szczycie Rady Europejskiej w czerwcu 2012 r.; ponownie wzywa Radę, by uzgodniła z Parlamentem i Komisją wspólną metodę oceny rzeczywistych potrzeb w zakresie płatności, tak by wdrożyć Pakt na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia; podkreśla dużą pilność sytuacji, zwłaszcza w odniesieniu do kluczowych programów Paktu na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, ujętych w pozycji 1A i 1B (konkurencyjność na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia / spójność na rzecz wzrostu i zatrudnienia), a także rozwoju obszarów wiejskich;
6. zwraca się do Komisji o udzielenie zaktualizowanych informacji w sprawie obecnych wysiłków państw członkowskich zmierzających do przeprogramowania i przyspieszenia wykorzystywania unijnych funduszy strukturalnych i spójnościowych, tak by wspierać wzrost i spójność społeczną, zwłaszcza w odniesieniu do MŚP, oraz by przeciwdziałać bezrobociu wśród młodzieży;
7. wzywa państwa członkowskie, by w pełni korzystały z dodatkowych możliwości finansowania, jakie stwarza Europejski Bank Inwestycyjny i nowy instrument obligacji projektowych; zwraca się do Komisji, by udzieliła zaktualizowanych informacji o osiągniętych dotychczas postępach w tej dziedzinie od czasu przyjęcia Paktu na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia;
8. odnotowuje ocenę Komisji, że całkowite poziomy zadłużenia podmiotów publicznych i prywatnych ograniczają zakres nowych działań i inwestycji w państwach członkowskich; wzywa jednak państwa członkowskie, aby nie uważały swoich składek do budżetu UE opartych na DNB za zmienną dostosowawczą w ramach działań na rzecz konsolidacji ani nie dążyły do sztucznego ograniczenia ilości wydatków z budżetu UE przeznaczonych na zwiększenie wzrostu gospodarczego wbrew zobowiązaniom politycznym, które podjęły na najwyższym szczeblu; jest jednak w pełni świadomy, że wzrost poziomu płatności w budżecie UE wywołał napięcie gospodarcze spowodowane potrzebą konsolidacji

finansów publicznych w perspektywie krótkoterminowej, a z drugiej strony potencjalnym zwiększeniem składek niektórych państw członkowskich opartych na DNB; ponownie zgłasza zatem swój zdecydowany postulat dotyczący reformy zasad finansowania budżetu UE – która ma zostać ustalona w ramach negocjacji w sprawie WRF na lata 2014–2020 – polegającej na zmniejszeniu części składek państw członkowskich opartych na DNB do 40% do 2020 r., co przyczyni się do ich działań na rzecz konsolidacji¹;

9. nalega na Radę Europejską, by uzgodniła ambitne wieloletnie ramy finansowe na lata 2014-2020, które umożliwią UE przywrócić w Europie wzrost, zatrudnienie i konkurencyjność i w ten sposób osiągnąć cele Europy2020, jak podkreślono w rezolucji z 23 października 2012 r.²;
10. przypomina, że budżet europejski jest w pierwszym rzędzie budżetem inwestycyjnym, przy czym 94% jego całości jest reinwestowane w państwach członkowskich;
11. jest zdania, że nakładanie dodatkowych kar poza tymi, o których dyskutuje się obecnie w ramach „dwupaku” legislacyjnego, poprzez wprowadzenie „warunkowości makroekonomicznej” w korzystaniu z unijnych funduszy strukturalnych, spójności, na rzecz rozwoju obszarów wiejskich, rybołówstwa i morskich może tylko nasilić problemy państw członkowskich, które i tak borykają się już z trudnościami makroekonomicznymi; ponownie podkreśla, że uwarunkowania makroekonomiczne są nie do zaakceptowania.

¹ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0245.

² Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0360.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	18.12.2012
Wynik głosowania końcowego	+ : 27 - : 3 0 : 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Marta Andreasen, Richard Ashworth, Zuzana Brzobohatá, Jean-Luc Dehaene, Göran Färm, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazábal Rubial, Jens Geier, Ivars Godmanis, Ingeborg Gräßle, Lucas Hartong, Monika Hohlmeier, Anne E. Jensen, Ivailo Kalfin, Jan Kozłowski, Alain Lamassoure, Jan Mulder, Vojtěch Mynář, Juan Andrés Naranjo Escobar, Dominique Riquet, Alda Sousa, Derek Vaughan, Angelika Werthmann
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	François Alfonsi, Maria Da Graça Carvalho, Gerben-Jan Gerbrandy, Jaroslav Paška, Paul Rübig, Peter Šťastný, Georgios Stavrakakis, Gianluca Susta

19.12.2012

OPINIA KOMISJI ROZWOJU REGIONALNEGO

dla Komisji Gospodarczej i Monetarnej

w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej: roczna analiza wzrostu gospodarczego za rok 2013
(2012/2256(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Tamás Deutsch

WSKAZÓWKI

Komisja Rozwoju Regionalnego zwraca się do Komisji Gospodarczej i Monetarnej, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

Kontekst ogólny

1. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki podejmowane w celu usprawnienia koordynacji polityki gospodarczej, budżetowej i polityki zatrudnienia w ramach europejskiego semestru, przez co możliwe jest w każdym roku przez okres sześciu miesięcy równoległe monitorowanie krajowych budżetów i polityk gospodarczych; podkreśla, że roczna analiza wzrostu gospodarczego Komisji powinna koncentrować się na polityce spójności; w związku z tym ubolewa, że w ramach rocznej analizy wzrostu gospodarczego na 2013 r. nie wykorzystano szansy na rozpoczęcie głębszej debaty na temat wzrostu i zatrudnienia w Unii Europejskiej, szczególnie dzięki przeglądowi jej wytycznych; uważa, że procesy związane z europejskim semestrem w 2012 r. pokazały, że Unia Europejska musi osiągnąć spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną między regionami i usprawnić koordynację makroekonomiczną, a także umocnić demokratyczną legitymację i dobre zarządzanie w odniesieniu do polityki spójności i do wszystkich koordynowanych dziedzin polityki na szczeblu europejskim, których celem jest osiągnięcie założeń strategii „Europa 2020”;
2. podkreśla kluczową rolę polityki spójności jako jednego z najważniejszych narzędzi służących osiągnięciu celów strategii „Europa 2020”, zapewnieniu wzrostu gospodarczego i zatrudnienia oraz ustabilizowaniu realnej gospodarki; jest zdania, że stanowcza i prawidłowo finansowana polityka spójności stanowi – z uwagi na wdrażane w jej ramach długoterminowe programy rozwojowe, wymiar budżetowy,

zdecentralizowany system zarządzania i przyjęcie priorytetów UE w zakresie zrównoważonego rozwoju – skuteczne i wydajne narzędzie służące realizacji założeń strategii „Europa 2020” oraz zapobieganiu przyszłym kryzysom gospodarczym i finansowym; zwraca uwagę, że polityka spójności jest polityką inwestycyjną i w związku z tym powinna sprzyjać trwałej spójności terytorialnej, gospodarczej i społecznej we wszystkich regionach UE z zachowaniem zasady solidarności; w tym kontekście podkreśla znaczenie zaangażowania wszystkich regionów i władz lokalnych w osiągnięcie celu strategii „Europa 2020”, jakim jest inteligentny i trwały wzrost gospodarczy sprzyjający włączeniu społecznemu;

3. uważa, że polityka regionalna będzie w dalszym ciągu odgrywać bardzo istotną rolę w rozwoju krajowych programów w ramach europejskiego semestru, stanowiąc jednocześnie jedno z najważniejszych narzędzi służących osiągnięciu założonych celów w średniej i długiej perspektywie;
4. przypomina, że polityka spójności może być skuteczna wyłącznie wtedy, kiedy towarzyszy jej stabilne i trwałe finansowanie; podkreśla, że nie można uzależniać wykorzystywania funduszy podlegających rozporządzeniu w sprawie wspólnych przepisów od przestrzegania zasad dotyczących warunków makroekonomicznych, gdyż władze regionalne i lokalne nie mogą ponosić odpowiedzialności za to, że ich rządy krajowe nie są w stanie zrównoważyć ich budżetów;
5. podkreśla fakt, że solidna i prawidłowo finansowana polityka spójności mogłaby zapobiec przyszłym kryzysom gospodarczym i finansowym w Europie oraz chronić zwłaszcza słabiej rozwinięte regiony;
6. podkreśla, że w dobie kryzysu elastyczne narzędzia polityki spójności szybko dostosowują się do zmieniających się potrzeb i trudniejszych warunków finansowych; przypomina, że środki nadzwyczajne, takie jak wypłaty zaliczki lub podwyższone stawki współfinansowania, powiązane z długoterminowymi środkami politycznymi w celu pobudzenia wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy; w tym kontekście przyjmuje z zadowoleniem inicjatywę Komisji, aby przeprogramować, gdzie jest to możliwe, niewykorzystane jeszcze środki z funduszy strukturalnych z korzyścią dla MŚP, efektywności energetycznej i zatrudnienia młodzieży;
7. podkreśla potrzebę modernizacji administracji publicznej, gdyż odgrywa ona istotną rolę w zwiększaniu wskaźnika absorpcji funduszy strukturalnych przez państwa członkowskie; proponuje zapewnić państwom członkowskim wsparcie ekspertów, jeśli mają one takie życzenie; przypomina, że należy także poprawić wykorzystanie funduszy strukturalnych, zmniejszając obciążenia biurokratyczne;

Nierówności fiskalne i budżetowe oraz ryzyko recesji

8. jest zaniepokojony tym, że w gospodarce większości państw strefy euro fiskalne środki oszczędnościowe, które są nadmiernie skoncentrowane na fazie wstępnej i nadmiernie zsynchronizowane, ograniczą szanse na wzrost gospodarczy w 2013 r.; jest zdania, że inwestycje służące wzrostowi gospodarczemu i tworzeniu miejsc pracy powinny stanowić podstawę działań państw członkowskich, a środki oszczędnościowe należy wprowadzać stopniowo i przez dłuższy okres; z zadowoleniem przyjmuje fakt uznania przez Komisję,

że wzrost i sprawiedliwość społeczną można osiągnąć jedynie przez stosowanie wobec państw członkowskich podejścia polegającego na zróżnicowanej konsolidacji fiskalnej;

9. uważa, że bardziej rozproszona i zrównoważona konsolidacja fiskalna zarówno na szczeblu państw członkowskich, jak i na niższych szczeblach sprzyjałaby osiągnięciu stabilności finansów publicznych, większego zaufania do rynków, większej konkurencyjności i większego wzrostu, a także większym szansom zatrudnienia w strefie euro, a nawet w całej UE;
10. wzywa państwa członkowskie, aby w odniesieniu do dochodów i wydatków budżetowych priorytetowo traktowały strategie polityczne sprzyjające wzrostowi gospodarczemu, zwłaszcza w dziedzinie edukacji, badań naukowych, innowacji, technologii informacyjno-komunikacyjnych, infrastruktury i energii, a także by zapewniły skuteczność takich wydatków i dochodów; podkreśla, że należy również zwrócić szczególną uwagę na poszerzenie zakresu działalności i zwiększenie skuteczności służb zatrudnienia oraz aktywne strategie polityczne dotyczące rynku pracy;
11. zachęca państwa członkowskie do zwracania szczególnej uwagi na kształcenie ustawiczne oraz programy przekwalifikowujące, aby zapobiec brakowi siły roboczej w kluczowych obszarach w nadchodzących dziesięcioleciach;

Wzrost gospodarczy i zatrudnienie

12. podkreśla potrzebę zapewnienia spójności w ramach strategii gospodarczych państw członkowskich i regionów oraz między tymi strategiami, przy czym należy w sposób szczególny uwzględnić skutki uboczne poszczególnych krajowych strategii gospodarczych; apeluje do państw członkowskich i regionów o zapewnienie spójności różnych instrumentów polityki gospodarczej, w szczególności obszarów polityki służących realizacji założeń strategii „Europa 2020”, aby przywrócić zaufanie inwestorów z myślą o zapewnieniu długotrwałego finansowania gospodarki realnej; biorąc pod uwagę ograniczony i kosztowny dostęp wielu firm i gospodarstw do finansowania, wzywa Komisję, aby kontynuowała współpracę z państwami członkowskimi na rzecz szybszego wykorzystywania niewydzianych dotychczas środków z funduszy strukturalnych, a także zachęcała państwa członkowskie do korzystania w pełni z nowych, innowacyjnych instrumentów podziału ryzyka (takich jak obligacje projektowe) w celu uwolnienia prywatnych środków finansowania;
13. wyraża głębokie zaniepokojenie, że lata po wybuchu kryzysu systemowego długotrwałe bezrobocie w UE wciąż wzrasta, przy czym poziom bezrobocia wśród ludzi młodych jest alarmujący, rośnie zagrożenie ubóstwem i wykluczeniem społecznym, a widoków na natychmiastową poprawę nie ma;
14. wzywa Komisję, państwa członkowskie i regiony, aby uznały za priorytet zdeteminowane działania przeciwko bezrobociu w UE;
15. apeluje o zdecydowane działania, by przywrócić zaufanie do sektora bankowego, a tym samym pobudzić inwestycje; przypomina, że niewystarczający dostęp do środków finansowych pozostaje jedną z najpoważniejszych barier uniemożliwiających MŚP pozyskiwanie kapitału prywatnego, który uzupełniłby współfinansowanie ze środków UE,

i odzyskanie konkurencyjności; podkreśla, że innowacyjne instrumenty finansowe polityki spójności wraz z kapitałem EBI mogą pełnić funkcję katalizatora dla inwestycji ukierunkowanych na rzecz MŚP oraz służyć jako uzupełnienie tradycyjnych pożyczek bankowych; zaleca dalszą analizę stosowania funduszy strukturalnych oraz finansowania przez EBI, m.in. w odniesieniu do finansowania funduszy venture capital i funduszy funduszy, które mogą przyczynić się do pomnożenia swojej wartości dzięki generowaniu dodatkowych środków finansowych dla MŚP; wzywa Komisję, aby udzieliła państwom członkowskim i regionom szczegółowych informacji, dalszego wsparcia i porady w odniesieniu do instrumentów finansowych stosowanych w ramach polityki spójności w 2013 r. oraz w kolejnym okresie programowania (2014-2020);

16. zaznacza, że w kontekście europejskiego semestru do stworzenia warunków dla odnowy gospodarczej sprzyjającej zatrudnieniu konieczne są bardziej zdecydowane działania; podkreśla, że tworzenie miejsc pracy jest podstawowym warunkiem trwałego wzrostu i zapobieżenia przyszłym kryzysom;

17. jest zdania, że w celu umocnienia wzrostu oraz zwiększenia konkurencyjności i produktywności potrzebna jest lepsza koordynacja polityki gospodarczej oraz gruntowne reformy strukturalne, a środki budżetowe oraz środki na rzecz wzrostu i zatrudnienia należy podejmować równocześnie, gdyż są one od ze sobą powiązane i razem stanowią warunek pełnego uzdrowienia gospodarki.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	18.12.2012
Wynik głosowania końcowego	+ : 33 - : 3 0 : 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Luís Paulo Alves, Charalampos Angourakis, Victor Boștinaru, John Bufton, Nikos Chrysogelos, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva Kekuš, Constanze Angela Krehl, Jacek Olgierd Kurski, Petru Constantin Luhan, Ramona Nicole Mănescu, Vladimír Maňka, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Ana Miranda, Jan Olbrycht, Wojciech Michał Olejniczak, Younous Omarjee, Markus Pieper, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Lambert van Nistelrooij, Justina Vitkauskaite, Oldřich Vlasák, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Ivars Godmanis, Lena Kolarska-Bobińska, Maurice Ponga, Elisabeth Schroedter, Derek Vaughan
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Olle Ludvigsson

21.1.2013

OPINIA KOMISJI SPRAW KONSTITUCYJNYCH

dla Komisji Gospodarczej i Monetarnej

w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej: roczna analiza wzrostu gospodarczego na rok 2013
(2012/2256(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Paulo Rangel

WSKAZÓWKI

Komisja Spraw Konstytucyjnych zwraca się do Komisji Gospodarczej i Monetarnej, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. przypomina, że roczna analiza wzrostu gospodarczego w formie zatwierdzonej przez Radę Europejską na szczycie wiosennym jest podstawowym dokumentem ukierunkowującym prace nad krajowymi programami reform (KPR) i programami stabilności i konwergencji (PSK) państw członkowskich, na podstawie których Komisja opracowuje zalecenia dla poszczególnych krajów;
2. wzywa Komisję do dokładnego wyjaśnienia powodów, dla których pewne priorytety są uwzględniane w rocznej analizie wzrostu gospodarczego co roku i do ujęcia w dokumencie oceny ewentualnych skutków ubocznych dla obszarów polityki i krajów;
3. podkreśla, że roczna analiza wzrostu gospodarczego, jako pierwszy dokument cyklu europejskiego semestru, odgrywa ważną rolę w ramach semestru i w związku z tym musi się opierać na szerokim konsensusie między różnymi instytucjami;
4. przypomina, że zważywszy na doniosłość tego konsensusu, Komisja powinna zasięgać opinii Parlamentu przed przyjęciem rocznej analizy wzrostu gospodarczego; uważa w związku z tym, że Parlament powinien zaprosić Komisję do omówienia ogólnych wytycznych *ex ante* na wcześniejszym etapie całego procesu, przed zakończeniem i opublikowaniem rocznej analizy wzrostu gospodarczego;
5. stwierdza, że dialog gospodarczy powinien mieć na celu wzmocnienie demokratycznej legitymacji procesu dzięki odpowiedniej kontroli parlamentarnej przygotowań i działań

następczych rocznej analizy wzrostu gospodarczego oraz zaleceń dla poszczególnych krajów; uważa, że dialog gospodarczy powinien być wykorzystywany w kluczowych momentach europejskiego semestru, a mianowicie na początku cyklu, tj. przed opublikowaniem rocznej analizy wzrostu gospodarczego, a także krótko po jej publikacji, a przed przyjęciem przez Radę zaleceń dla poszczególnych krajów, oraz na koniec całego procesu po tym, jak Rada Europejska zatwierdzi zalecenia dla poszczególnych krajów;

6. przypomina o konieczności pełnego zaangażowania Parlamentu zarówno w koordynację polityki gospodarczej, jak i w decyzje mające na celu wspieranie powstania prawdziwej unii gospodarczej i walutowej, oraz podejmowania niezbędnych kroków w kierunku pełnej unii bankowej, gospodarczej, fiskalnej i politycznej w celu zwiększenia legitymacji decyzji, które dotyczą wszystkich obywateli;
7. przypomina w związku z tym, że europejski semestr nie może w żadnym stopniu zagrażać prerogatywom Parlamentu Europejskiego lub parlamentów narodowych;
8. jest zdania, że w celu rozproszenia obaw co do przejrzystości i legitymacji parlamenty narodowe powinny odgrywać aktywniejszą rolę w całym procesie, oraz sugeruje, by państwa członkowskie dostosowały swoje wewnętrzne procedury w taki sposób, aby przed przedstawieniem tych planów na forum UE umożliwić parlamentom narodowych udział w debacie nad planami reformy i planami budżetowymi w swych krajach;
9. uważa, że ścisła współpraca między Parlamentem Europejskim a parlamentami narodowymi zgodnie z art. 9 protokołu nr 1 ma zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia niezbędnej legitymacji demokratycznej europejskiego semestru i krajowej odpowiedzialności za niego;
10. pochwala dialog, jaki toczył się dotąd między Parlamentem Europejskim i przedstawicielami krajowymi, i z zadowoleniem przyjmuje zorganizowanie międzyparlamentarnego tygodnia poświęconego europejskiemu semestrowi pod koniec stycznia 2013 r.;
11. jest zdania, że Parlament Europejski stanowi odpowiednie miejsce do prowadzenia dialogu i do współpracy między parlamentami narodowymi i instytucjami europejskimi; jest niemniej jednak zdania, że Komisja i Rada także powinny być obecne na tych spotkaniach międzyparlamentarnych;
12. podkreśla, że oprócz zapewnienia współpracy między parlamentami konieczne jest także włożenie większego wysiłku w komunikację z obywatelami i aktywne włączenie ich w ten proces w celu zwiększenia jego legitymacji i odpowiedzialności za niego na szczeblu krajowym;
13. przypomina, że w celu podtrzymania wiarygodności rocznej analizy wzrostu gospodarczego i całego semestru Rada powinna uzasadniać powody ewentualnego niestosowania zaleceń Komisji opartych na rocznej analizie wzrostu gospodarczego; z zadowoleniem przyjmuje podejście „przestrzegaj lub wyjaśnij” wprowadzone w tzw. „sześciopaku” jeśli chodzi o zalecenia dla poszczególnych krajów, zgodnie z którymi Rada jest publicznie odpowiedzialna za wszelkie zmiany, które wprowadza do wniosków Komisji, i uważa, że ta zasada powinna zostać w praktyce zastrzona;

14. przypomina, że Parlament powinien zostać uznany za europejskie forum demokratyczne odpowiednie do dostarczania całościowej oceny na koniec europejskiego semestru; jest przekonany, że dając wyraz temu uznaniu przedstawiciele instytucji UE oraz organów gospodarczych zaangażowanych w ten proces powinni informować posłów do Parlamentu Europejskiego, kiedy się o to do nich zwróca;
15. apeluje o osiągnięcie porozumienia międzyinstytucjonalnego między Parlamentem, Komisją i Radą w celu zwiększenia demokratycznej kontroli i odpowiedzialności w ramach europejskiego semestru;
16. zobowiązuje przewodniczącego do przedstawienia wytycznych na temat rocznego wzrostu gospodarczego, po zmianach wprowadzonych przez Parlament, na wiosennym posiedzeniu Rady Europejskiej i uważa, że Parlament powinien być reprezentowany na wiosennym posiedzeniu i zaangażowany w opracowywanie konkluzji Rady.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	21.1.2013
Wynik głosowania końcowego	+: 12 -: 0 0: 2
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Andrew Henry William Brons, Carlo Casini, Andrew Duff, Ashley Fox, Gerald Häfner, Daniel Hannan, Morten Messerschmidt, Paulo Rangel, Manfred Weber
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Zuzana Brzobohatá, Marietta Giannakou, Vital Moreira, Helmut Scholz, Rainer Wieland
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Ioan Enciu

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	4.2.2013
Wynik głosowania końcowego	+ : 28 - : 17 0 : 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Burkhard Balz, Elena Băsescu, Jean-Paul Basset, Sharon Bowles, Udo Bullmann, Nikolaos Chountis, George Sabin Cutaş, Leonardo Domenici, Derk Jan Eppink, Diogo Feio, Markus Ferber, Elisa Ferreira, Ildikó Gáll-Pelcz, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Sylvie Goulard, Liem Hoang Ngoc, Gunnar Hökmark, Wolf Klinz, Jürgen Klute, Werner Langen, Astrid Lulling, Hans-Peter Martin, Ivari Padar, Alfredo Pallone, Anni Podimata, Antolín Sánchez Presedo, Olle Schmidt, Peter Simon, Peter Skinner, Theodor Dumitru Stolojan, Ivo Strejček, Sampo Terho, Marianne Thyssen, Ramon Tremosa i Balcells, Corien Wortmann-Kool, Pablo Zalba Bidegain
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Sophie Auconie, Jean-Pierre Audy, Thijs Berman, Lajos Bokros, Herbert Dorfmann, Danuta Maria Hübner, Sophia in 't Veld, Krišjānis Kariņš, Olle Ludvigsson, Thomas Mann, Nils Torvalds, Emilie Turunen, Roberts Zīle
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Krzysztof Lisek